

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஒரு சரீரத்தினுள் ஆத்மா இருக்கும்போதே, அதற்குப் பெறுமதி உள்ளது. எனினும், ஆத்மாவன்றி சரீரமே அலங்கரிக்கப்படுகின்றது.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களின் கடமை என்ன? நீங்கள் செய்ய வேண்டிய சேவை என்ன?

பதில்: உங்களுக்குச் சமமானவர்களுக்கு, ஒரு சாதாரண பெண்ணிலிருந்து அல்லது ஆணிலிருந்து, இலக்ஷ்மி அல்லது நாராயணன் ஆகுவதற்கான வழியைக் காட்டுவதே உங்கள் கடமையாகும். இப்பொழுது நீங்கள் பாரதத்திற்கு உண்மையான ஆன்மீகச் சேவை செய்யவேண்டும். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் முன்றாவது ஞானக் கண்ணைப் பெற்றுள்ளீர்கள். எனவே, உங்களுடைய புத்தியும், நடத்தையும் மிகவும் சீர்படுத்தப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். எவர்மீதும் சிறிதளவேனும் பற்று இருக்கக்கூடாது.

பாடல்: அன்பான கடவுளே, குருடர்களுக்கு வழியைக் காட்டுங்கள்!

ஓம் சாந்தி. இரட்டை ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் “ஓம் சாந்தி” எனப் பதிலளிக்க வேண்டும். எங்கள் ஆதிதர்மம் அமைதியாகும். அமைதியைக் கண்டறிவதற்கு நீங்கள் வேறெங்கும் செல்ல வேண்டியதில்லை. மனிதர்கள் மன அமைதியைப் பெறுவதற்காக சாதுக்கள், புனிதர்களிடம் செல்கின்றார்கள். எனினும் மனமும் புத்தியும் ஆத்மாவின் அங்கங்கள் ஆகும். சரீரத்தின் அங்கங்களைப் போன்று மனமும், புத்தியும், இக்கண்ணும் ஆத்மாவின் அங்கங்களாகும். இந்தக் கண் பௌதீகக் கண்கள் போன்றதல்ல. மக்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ கடவுளே, குருடர்களுக்கு வழி காட்டுங்கள். “பிரபு” அல்லது “ஈஸ்வரர்” எனக் கூறுவதன் மூலம் தந்தையின் அன்பை அனுபவம் செய்ய முடிவதில்லை. குழந்தைகள் தங்கள் தந்தையிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றார்கள். நீங்கள் இங்கு தந்தையின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். அத்துடன் நீங்கள் கற்கின்றீர்கள். உங்களுக்குக் கற்பிப்பவர் யார்? பரமாத்மாவோ அல்லது பிரபுவோ உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என நீங்கள் கூறமாட்டீர்கள். சிவபாபா உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்றே நீங்கள் கூறுவீர்கள். “பாபா” என்ற வார்த்தை மிகவும் எளிமையானது. அதுவே பாப்தாதாவாகும். ஓர் ஆத்மா, ஆத்மா என்றே அழைக்கப்படுகின்றார். அவ்வாறே, அவர் பரமாத்மா ஆவார். அவர் கூறுகின்றார்: நானே பரமாத்மா, அதாவது உங்கள் தந்தையாகிய கடவுள் ஆவேன். பின்னர் நாடகத்திற்கேற்ப, பரமாத்மாவாகிய எனக்கு சிவன் என்ற பெயர் கொடுக்கப்படுகின்றது. நாடகத்திலுள்ள அனைவருக்கும் ஒரு பெயர் இருக்க வேண்டும். சிவனின் ஆலயமும் உள்ளது. ஒரு பெயருக்குப் பதிலாக மக்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் பல பெயர்களைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் பல ஆலயங்களைக் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவர் ஒருவரே ஆவார். சோமநாதர் ஆலயம் மிகப்பெரியது. அது மிக நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாளிகைகள் போன்றனவும் அதிகளவில் அலங்கரிக்கப் படுகின்றன. ஆத்மாக்களை அலங்கரிக்க முடியாததைப் போன்றே, பரமாத்மாவையும் அலங்கரிக்க முடியாது. அவர் ஒரு புள்ளியாவார். அலங்காரங்கள் அனைத்தும் சரீரத்திற்கு மாத்திரமேயாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நானும் அலங்கரிக்கப்படுவதில்லை. ஆத்மாக்களும் அலங்கரிக்கப்படுவதில்லை. ஆத்மாக்கள் புள்ளிகளே. அத்தகைய ஒரு சின்னஞ்சிறிய புள்ளியால் ஒரு பாகத்தை நடிக்க முடியாது. சின்னஞ்சிறிய ஆத்மா ஒரு சரீரத்தில் பிரவேசிக்கும்போது, அச்சரீரம் பலவாறு அலங்கரிக்கப்படுகின்றது. மனிதர்களுக்குப் பல பெயர்கள் உள்ளன. அரசர்களும், அரசிகளும் அதிகளவில் அலங்கரிக்கப்படுகின்றனர். ஆத்மாக்கள் எளிமையான, சிறுபுள்ளிகள் ஆவார்கள். ஆத்மாவே ஞானத்தைக் கிரகிக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: என்னிடமும் ஞானம் உள்ளது. சரீரம் ஞானத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஆத்மாவாகிய நானே ஞானத்தைக் கொண்டுள்ளேன். உங்களுக்கு இந்த ஞானத்தை பேசுவதற்காக, நான் ஒரு சரீரத்தை எடுக்க வேண்டும். ஒரு சரீரமில்லாது அதனைச் செவிமடுக்க முடியாது. “அன்பான கடவுளே குருடர்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுங்கள்” என்ற பாடல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. சரீரத்திற்கா பாதை காட்டப்பட வேண்டும்? இல்லை. ஆத்மாவிற்கே பாதை காட்டப்பட வேண்டும். ஆத்மாவே கூவியழைக்கிறார். சரீரத்திற்கு இரு கண்கள் உள்ளன. அதற்கு மூன்று கண்கள் இல்லை. நெற்றியில் இடப்படும் திலகம் முன்றாவது கண்ணின் அடையாளமாகும். சிலர் புள்ளி இருக்கின்றார்கள். ஏனையோர் கோடு கீறுகின்றார்கள். புள்ளி ஆத்மாவின் அடையாளமாகும். நீங்கள் முன்றாவது ஞானக் கண்ணைப் பெற்றுள்ளீர்கள். முன்னர் ஆத்மாக்களாகிய உங்களிடம் முன்றாவது ஞானக் கண் இருக்கவில்லை. மனிதர்கள் எவரிடமும் இந்த ஞானம் இல்லை. இதனாலேயே அவர்களிடம் ஞானக்கண் இல்லை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அனைவரிடமும் பௌதீகக் கண்கள் உள்ளபோதிலும், முழு உலகிலுமுள்ள எவரிடமும் முன்றாவது கண் இல்லை. நீங்களே அதிமேன்மையான பிராமண குலத்தவர்கள். பக்தி மார்க்கத்திற்கும், ஞான மார்க்கத்திற்கும் இடையே எவ்வளவு வித்தியாசம் உள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். படைப்பையும், படைப்பின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியையும் அறிந்துகொண்டால், நீங்கள் பூகோள ஆட்சியாளர்கள் ஆகுவீர்கள். ஐ.சி.எஸ். (இந்தியன் சிவில் சேவை) இற்குக் கற்பவர்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றார்கள். எனினும், இங்கு கற்பதன் மூலம், நீங்கள் ஒரு எம்.பி. (பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) ஆகிவிட முடியாது. இங்கு எம்.பி.க்கள் அவர்கள் பெறும் வாக்குகளின் (votes) அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு எம்.பி. ஆகுகின்றார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் இப்பொழுது தந்தையிடமிருந்து ஸ்ரீமத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். ‘நான் ஆத்மாக்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றேன்’ என வேறு எவராலும் கூறமுடியாது. அவர்கள் அனைவரும் சரீர உணர்வுடையவர்கள். தந்தையே வந்து உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்குவதற்குக் கற்பிக்கின்றார். அனைவரும் சரீர உணர்வுடையவர்களே. மனிதர்கள் தங்கள் சரீரத்தையிட்டுப் பெருமை கொள்கின்றார்கள். இங்கு, தந்தை ஆத்மாக்களையே பார்க்கின்றார். சரீரங்கள் அழியக்கூடியன, அவற்றிற்கு ஒருசதப் பெறுமதியும் இல்லை. குறைந்தபட்சம், மிருகங்களின் தோலை விற்கவேனும்

முடியும். மனிதர்களின் சரீரங்கள் எவ்விதப் பயனுமற்றவை. தந்தை இப்பொழுது வந்து எங்களை பவுண் பெறுமதி மிக்கவர்கள் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் இப்பொழுது தேவர்களாகின்றீர்கள் எனக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். ஆதலால் உங்களுக்கு அந்த போதை இருக்க வேண்டும். எனினும் இந்த போதை அவரவர் செய்யும் முயற்சிக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமாக நிலைத்திருக்கும். மக்கள் செல்வத்தின் போதையையும் கொண்டுள்ளார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது செல்வந்தர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் பெரியதொரு வருமானத்தைச் சம்பாதிக்கின்றீர்கள். நீங்கள் பல வழிகளில் புகழ்ப்படுகின்றீர்கள். நீங்கள் பூந்தோட்டத்தை உருவாக்குகின்றீர்கள். சத்தியயுகம் பூந்தோட்டம் என அழைக்கப்படுகின்றது. நாற்று எப்போது நாட்டப்பட்டதென எவருக்குமே தெரியாது. தந்தையே உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். மக்கள் கூவி அழைக்கின்றார்கள்: ஓ பூந்தோட்டத்தின் அதிபதியே, வாருங்கள்! அவரைப் பூந்தோட்டக்காரர் என அழைக்க முடியாது. நிலையங்களைப் பராமரிக்கின்ற குழந்தைகளாகிய நீங்களே தோட்டக்காரர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றீர்கள். பல்வேறு தோட்டக்காரர்கள் உள்ளனர். முகல் தோட்டத்தின் (Mugal gardens) தோட்டக்காரர் மிக உயர்ந்த சம்பளத்தைப் பெறுகிறார். அவர் அத்தகைய அழகான தோட்டங்களை உருவாக்கியுள்ளார். அதனைப் பார்வையிடுவதற்காக அனைவரும் அங்கு செல்கிறார்கள். முகல்களுக்கு அத்தகைய விடயங்களில் பெரும் விருப்பம் இருந்தது. ஷாஜகானின் மனைவி மரணித்தபோது அவர் தாஜ்மகாலை அவளின் ஞாபகார்த்தமாகக் கட்டினார். அவர்களின் பெயர்கள் இன்னமும் நினைவுகூரப்படுகின்றன. அவர்கள் அத்தகைய அழகான ஞாபகார்த்தங்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். எனவே மனிதர்கள் பெருமளவில் புகழ்ப்படுகிறார்கள் எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். மனிதர்கள் மனிதர்களே. பலர் யுத்தத்தில் மரணிக்கிறார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கு என்ன செய்யப்படுகின்றது? சரீரங்கள் அனைத்தின் மீதும் பெற்றோல் அல்லது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி எரிக்கப்படுகின்றன. சில அப்படியே கிடக்கின்றன. அவை புதைக்கப்படுவதில்லை. எவ்வித மரியாதையும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்பொழுது நாராயணன் ஆகுவதற்கான போதை இருக்கவேண்டும். இதுவே உலகின் அதிபதியாகின்ற போதையாகும். இதுவே சத்திய நாராயணனின் கதையுமாகும். ஆகவே நீங்கள் நிச்சயமாக நாராயணன் ஆகுவீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் முன்றாவது ஞானக் கண்ணைப் பெறுகின்றீர்கள். அதனைத் தந்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். முன்றாவது கண்ணின் கதையுமுள்ளது. தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து இக்கதைகள் அனைத்தினதும் அர்த்தத்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். இக்கதைகளைக் கூறுபவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. அவர்கள் அமரத்துவக் கதையையும் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் தொலைவிலுள்ள அமர்நாத்திற்குச் செல்கிறார்கள். தந்தை இங்கு வந்து உங்களுக்கு இக்கதையைக் கூறுகிறார். அவர் மேலிருந்தவாறு இக்கதையைக் கூறவில்லை. அவர் மேலே இருந்தவாறு பார்வதிக்கு அமரத்துவக் கதையைக் கூறவில்லை. சமயசம்பந்தமாக உருவாக்கப்பட்ட கதைகள் அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டவை. அது மீண்டும் இடம்பெறும். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஞானத்திற்கும் பக்திக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை காட்டுகின்றார். இப்பொழுது நீங்கள் முன்றாவது ஞானக் கண்ணைப் பெற்றுள்ளீர்கள். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஓ கடவுளே, குருடர்களுக்குப் பாதையைக் காட்டுங்கள்! அவர்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் கூவியழைக்கின்றார்கள். தந்தை வந்து முன்றாவது ஞானக் கண்ணை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். உங்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் இது பற்றித் தெரியாது. முன்றாவது கண்ணான ஞானக்கண் இல்லாத ஒருவர், ஒற்றைக் கண்ணுடையவர் என்றோ அல்லது அரைக் குருடர் என்றோ அழைக்கப்படுகிறார். மக்களின் கண்கள் வித்தியாசமானவை ஆகும். சிலரின் கண்கள் மிகவும் அழகானவை. அவற்றின் அழகுக்காக பரிசும் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் 'இந்திய அழகி' என்றோ, அல்லது 'மிஸ் இன்னார்' என்றோ அழைக்கப்படுகின்றார்கள். எவ்வாறாக இருந்த உங்களைத் தந்தை இப்பொழுது என்னவாக்கி உள்ளார் எனப் பாருங்கள். அங்கு இயற்கை அழகு உள்ளது. கிருஷ்ணர் ஏன் அதிகளவு போற்றப்படுகின்றார்? அவர் அனைவரையும்விட அழகானவர் என்பதாலாகும். கர்மாதீத ஸ்திதியில் அவர் முதலாம் இலக்கத்தைப் பெற்றுள்ளார். இதனாலேயே அவருடைய புகழ் முதலாம் இலக்கத்தில் உள்ளது. தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து, இவை அனைத்தையும் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். தந்தை மீண்டும், மீண்டும் கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, மன்மனாபவ! ஓ ஆத்மாக்களே, உங்கள் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்! குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கிடையேயும், இது வரிசைக்கிரமமாகும். உதாரணமாக, ஒரு தந்தைக்கு ஐந்து குழந்தைகள் இருக்கும்போது மிக விவேகமாக உள்ள குழந்தையே முதலாம் இலக்கத்தைக் கொண்டிருப்பார். அவர்கள் ஒரு மாலையின் மணிகளைப் போன்றிருப்பார்கள். அவர் கூறுவார்: இவர் இரண்டாம் இலக்கத்தவர், இவர் மூன்றாம் இலக்கத்தவர். அவர்கள் என்றுமே ஒரேமாதிரியாக இருக்க முடியாது. தந்தையும் அவர்கள் மீது அன்பை வரிசைக்கிரமமாகவே கொண்டிருப்பார். அது எல்லைக்குட்பட்ட விடயம். இங்கு இது ஓர் எல்லையற்ற விடயமாகும். முன்றாவது ஞானக் கண்ணைப் பெற்ற குழந்தைகளின் நடத்தையும், புத்தியும் மிகவும் சீர்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கும். இராஜ மலர் உள்ளது. அதேபோன்று இந்த பிரம்மாவும், சரஸ்வதியும் இராஜா, இராணி மலர்கள் ஆவர். அவர்கள் ஞானம், யோகம் ஆகிய இரண்டிலும் திறமைசாலிகள். நீங்கள் தேவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள் என உங்களுக்குத் தெரியும். முக்கியமான எட்டுப்பேரும், எட்டு இரத்தினங்கள் ஆகுகின்றார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் குஞ்சுமான மலர் உள்ளது. அதன் பின்னர் இரட்டை மணிகளான பிரம்மாவும், சரஸ்வதியும் உள்ளனர். மக்கள் மாலையின் மணிகளை உருட்டுகின்றார்கள். உண்மையில் நீங்கள் பூஜிக்கப்படுவதில்லை. நீங்கள் நினைவுகூரப்படுகிறீர்கள். மலர்கள் உங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படக் கூடாது. ஒரு சரீரம் தூய்மையாக இருக்கும்போதே, மலர்கள் அர்ப்பணிக்கப்பட முடியும். இங்கு, எவரது சரீரமும் தூய்மையில்லை. அனைவரும் விகாரத்தின் மூலமாகவே பிறப்பெடுக்கின்றார்கள். இதனாலேயே

அவர்கள் விகாரம் நிறைந்தவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் முற்றிலும் விகாரமற்றவர்கள் எனப்படுகிறார்கள். அங்கும் குழந்தைகள் பிறப்பார்கள். குழந்தைகள் குழாய்கள் மூலம் பிறப்பெடுப்பதில்லை. இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஏழு நாட்களுக்கு பத்தியில் அமர்த்தப்படுகின்றீர்கள். குளையில் இடுவதன் மூலம் சில செங்கற்கள் உறுதியாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஏனையோரோ பலவீனமாகவே உள்ளனர். குளையின் உதாரணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. குளையில் உள்ள செங்கற்கள் எவ்வாறு சமய நூல்களில் குறிப்பிடப்பட முடியும்? பின்னர் பூனைக் குட்டிகளின் கதையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பூனையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற குலேபகாவலியின் கதையும் உள்ளது. பூனை விளக்கை அணைக்கின்றது. அதேபோன்று உங்களுக்கும் நிகழ்கின்றது! பூனையாகிய மாயை தடைகளை விளைவிக்கிறாள். அவள் உங்கள் ஸ்திதியை விழச்செய்கிறாள். சரீர உணர்வே முதலாவது விகாரமாகும். பின்னர் ஏனைய விகாரங்கள் வருகின்றன. அதிகளவு பற்றும் உள்ளது. ஒரு புத்திரி கூறுவார்: நான் ஆன்மீகச் சேவை செய்து பாரதத்தைச் சுவர்க்கமாக்குவேன். எனினும் பற்றினால் பெற்றோர் கூறுகிறார்கள்: நாங்கள் இதற்கு அனுமதிக்க மாட்டோம். அதிக பற்று உள்ளது! நீங்கள் பற்று வைத்திருக்கின்ற பூனை ஆக்கூடாது. தந்தை வந்து உங்களை ஒரு சாதாரண மனிதரிலிருந்து தேவராக, அதாவது ஒரு சாதாரண ஆணிலிருந்து நாராயணனாக ஆக்குகின்றார். இதுவே உங்கள் இலக்கும், இலட்சியமும் ஆகும். உங்களுக்குச் சமமானவர்களுக்கும், பாரதத்திற்கும் சேவை செய்வது உங்கள் கடமையாகும். எவ்வாறாக இருந்த நீங்கள் இப்பொழுது எவ்வாறு ஆகியுள்ளீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது மீண்டும் ஒரு தடவை முயற்சி செய்து அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்கள் ஆகுங்கள். நீங்கள் உங்கள் சொந்த இராச்சியத்தை ஸ்தாபிக்கின்றீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இதில் சிரமம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. விநாசம் எவ்வாறு இடம்பெறும் என்பது நாடகத்திலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது, முன்பும் ஏவுகணைகளுடனான யுத்தம் இடம்பெற்றது. உங்கள் முன்னேற்பாடுகள் அனைத்தும் செய்து முடிந்து நீங்கள் அனைவரும் மலர்களாகியதும் விநாசம் இடம்பெறும். ஒருவர் இராஜ மலராகவும், ஏனையோர் ரோஜாக்களும், மல்லிகை மலர்களும் ஆவார்கள். நீங்கள் எருக்கலம்பூவா அல்லது வேறு ஏதாவது மலரா என நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் புரிந்துகொண்டு அதை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். பலர் எந்த விதமான ஞானத்தையும் கிரகிக்க முடியாதவர்களாகவுள்ளனர். அனைவரும் வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளனர். அவர்கள் முழுமையாக உயர்ந்தவர்களாகவோ அல்லது முழுமையாகத் தாழ்ந்தவர்களாகவோ இருப்பார்கள். இராச்சியம் இங்கே உருவாக்கப்படுகிறது. சமயநூல்களில் பாண்டவர்கள் உருகிவிடுவதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் என்ன நடந்தது என எதுவுமே தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. பல கதைகள் எழுதப்பட்டபோதிலும் எதுவுமே அதுபோல் இடம்பெறவில்லை. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தி மிகவும் சுத்தமாகின்றது. பாபா தொடர்ந்தும் பல்வேறு வழிகளில் விளங்கப்படுத்துகின்றார். அது மிக இலகுவானது! தந்தையையும் உங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்யுங்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் மாத்திரமே தூய்மையாக்குபவர். ஆத்மாவாகிய நீங்கள், உங்கள் சரீரம் இரண்டுமே தூய்மையற்றுள்ளன. இப்பொழுது நீங்கள் தூய்மையாக வேண்டும். ஓர் ஆத்மா தூய்மையாகும்போது சரீரமும் தூய்மையாகும். நீங்கள் அதிகளவு முயற்சி செய்யவேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: சில குழந்தைகள் மிகவும் பலவீனமானவர்கள். அவர்கள் தந்தையை நினைவு செய்ய மறந்துவிடுகிறார்கள். பாபா தனது சொந்த அனுபவத்தைக் கூறுகின்றார்: நான் உணவு உண்ணும்போது, சிவபாபா எனக்கு உணவுட்டுவதாக நினைவு செய்வேன். பின்னர் மறந்துவிடுவேன்! பின்னர் சடுதியாக மீண்டும் நினைவு செய்வேன். நீங்களும் உங்கள் முயற்சிக்கேற்ப வரிசைக்கிரமாக உள்ளீர்கள். சிலர் பந்தனங்களில் இருந்து விடுபட்டபோதிலும், பின்னர் அவர்கள் சிக்கிக்கொள்கின்றார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளைத் தத்தெடுக்கவும் செய்கின்றனர். உங்களுக்கு மூன்றாவது கண்ணான ஞானத்தைக் கொடுக்கும் தந்தையைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது கண்டுள்ளீர்கள். அவர்கள் இதனை மூன்றாவது கண்ணைப் பெறும் கதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் நாஸ்திகர்களில் இருந்து ஆஸ்திகர்களாக ஆகியுள்ளீர்கள். தந்தை ஒரு புள்ளி என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர் ஞானக்கடலாவார். அவர் பெயருக்கும் வடிவத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவர் என மக்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆம், ஆனால் அவர் ஞானக்கடலானால் நிச்சயமாக அந்த ஞானத்தைப் பேசும் ஒருவராகவே இருக்க வேண்டும். அவருடைய உருவம் கோள வடிவமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அவர் எவ்வாறு பெயருக்கும் வடிவத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருக்க முடியும்? அவருக்கு நூற்றுக்கணக்கான பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஞானம் அனைத்தும் உங்கள் புத்தியில் மிக நன்றாக இருக்க வேண்டும். கடவுள் ஞானக்கடல் எனக் கூறப்படுகின்றார். முழுக் காடுகளும் எழுதுகோல்களாக்கப்பட்டு, கடல் மையாக்கப்பட்டாலும் ஞானத்திற்கு எல்லையில்லை. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும் ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. இப்பொழுது நாங்கள் தந்தையினால் பவுண் பெறுமதியானவர்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளோம். நாங்கள் தேவர்கள் ஆகப்போகின்றோம். எனவே, நாராயணன் போன்று ஆகுவதற்கான போதையைப் பேணுங்கள். பந்தனங்களிலிருந்து விடுபட்டு சேவை செய்யுங்கள். எந்தவொரு பந்தனத்திலும் சிக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்.

2.

ஞானத்திலும் யோகத்திலும் திறமைசாலிகளாகி, தாயையும், தந்தையையும் போன்று இராஜ மலர்கள் ஆகுங்கள். அத்துடன் உங்களுக்குச் சமமானவர்களுக்குச் சேவை செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்:

நீங்கள் பாதகமான சூழ்நிலைகளிலும்கூட தந்தையின் பாதுகாப்புக் குடையின்கீழ் நிலைத்திருந்து, ஒரு தாமரை மலர் போன்று அன்பானவராகவும், பற்றற்றவராகவும் இருப்பீர்களாக.

சங்கம யுகத்தில், தந்தை ஒரு சேவாதாரியாக வரும்போது, அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு பாதுகாப்புக் குடையினால் சதா சேவை செய்கின்றார். ஒரு விநாடியில், நீங்கள் அவரை நினைவு செய்வதால், அவரது சகவாசத்தை நீங்கள் அனுபவம் செய்யலாம். இந்த நினைவு என்ற பாதுகாப்புக் குடையானது பாதகமான சூழ்நிலைகளிலும்கூட ஒரு தாமரை மலர் போன்று உங்களை அன்பானவராகவும், பற்றற்றவராகவும் ஆக்குகிறது. இதற்கு எந்த முயற்சியும் தேவையில்லை. தந்தையை உங்கள் முன்னால் கொண்டுவருவதன் மூலமும், உங்களுடைய ஆதி ஸ்திதியில் ஸ்திரமாக இருப்பதன் மூலமும் ஒவ்வொரு வகையான பாதகமான சூழ்நிலையும் மாற்றப்படுகிறது.

சுலோகம்:

உங்களுக்கும் தந்தைக்குமிடையில் எந்தவொரு விடயத்தினதும் திரை வருவதற்கு அனுமதிக்காதீர்கள், நீங்கள் தொடர்ந்தும் தந்தையின் சகவாசத்தை அனுபவம் செய்வீர்கள்.

*****ஓம் சாந்தி*****